

МОТИВИ

към Определение № 12/10.01.2024г. по ЧНД № 742/2023г. по описа на
Окръжен съд С.

Производството по делото е по реда на чл.65 ал.3 от НПК и е образувано по искане на Д. П. Д., обвиняем по досъдебно производство № 170/2023г. по описа на ОД на МВР - С., вх.№ 1698/2023г., пор.№ 171/2023г. на Окръжна прокуратура – С., срещу взетата му мярка за неотклонение задържане под стража.

В искането, обв.Д. Д., чрез защитника си, моли за изменение на мярката за неотклонение задържане под стража в по-лека. Сочи се, че обвиняемият е с влошено здравословно състояние и има неотложна нужда от адекватно лечение, спокойна среда и специална диета. Прави се искане за назначаване на съдебно-медицинска експертиза относно здравословното състояние на обв.Д..

Съобразявайки искането на обвиняемият и неговият защитник, съдът назначи съдебно-медицинска експертиза с поставени въпроси, касаещи здравословното състояние на обв.Д.. Заключение по Комисионната съдебно-медицинска експертиза за преглед и освидетелстване на живо лице и по писмени данни № 3/2024г. беше изготвено от лекари специалисти - съдебен лекар, хирург и уролог, и беше представено в съда на 08.01.2024г.

Представителят на Окръжна прокуратура С. в съдебно заседание счита, че не са налице основания за уважаване на искането на обв.Д. за изменение на мярката му за неотклонение задържане под стража. Сочи, че от доказателствата по ДП и от заключението на тройната СМЕ, се установява по безспорен и категоричен начин, че изложените твърдения от обвиняемия в искането му за изменение на мярката му за неотклонение, са абсолютно неоснователни. Посочва, че от заключението на СМЕ е видно, че здравословното състояние на обвиняемия е „...добро общо състояние, без съществени оплаквания и не се налага предприемане на специално лечение, което да не може да се осъществи от медицински екип към затвора и Ареста С.. Не се налага спешна оперативна интервенция“. Прокурорът намира искането за неоснователно и моли да се отхвърли, като се потвърдите мярката за неотклонение задържане под стража. Акцентира, че производството е почти един месец в съдебна фаза по особеното производство по чл.65 и сл. от НПК, което в голяма степен само по себе си забавя и приключването на разследването, тъй като е трудно да се извършват определен вид процесуално-следствени действия, за които самото дело е необходимо на разследващия орган, което рефлектира върху продължавания период на задържането под стража, и в този случай не е в интерес и на самия обвиняем. Пледира за отклоняване на искането на обвиняемия и за потвърждаване на мярката му за неотклонение задържане под стража, като по този начин ще се даде възможност за своевременно и бързо приключване на производството по

делото.

В съдебно заседание обв.Д. Д. се явява лично и с упълномощения си в настоящото производство защитник – адв.С.Р. от АК С., който намира депозираното искане за основателно, като счита, че с изменение на мярката за неотклонение на обвиняемия в по-лека ще бъдат изпълнени целите в чл.57 от НПК. Посочва, че от заключението на изготвената експертиза е установено, че обвиняемият страда от заболяване и единственият начин да се излекува е планова оперативна намеса, като обвиняемият желае да се извърши такава извън С., като се възползва от правото си на избор на екип и заведение, където да се лекува, а в условията на ареста няма как да бъде извършена тази планова операция. Защитникът на обвиняемият сочи, че заболяването на обв.Д. е свързано с търпене на болки от негова страна, а целите на мерките за процесуална принуда не са такива. Посочва, че по ДП са извършени почти всички процесуално-следствени действия, като са разпитани голяма група от свидетели и по този начин няма как обвиняемият да затрудни разкриването на обективната истина по делото, като единствено трябва да бъдат извършени експертизи, които могат да се забавят във времето. Защитата заявява, че от справката за съдимост по делото е видно, че обвиняемият е осъждан последно 2015г., т.е. към извършване на деянието, в което е обвинен, същият най-вероятно е реабилитиран по право, т.е. делото може да се приключи и със споразумение, като наказанието да бъде отложено по реда на чл.66 от НК.

Обвиняемият Д. иска да му се измени мярката за неотклонение от задържане под стража в домашен арест, за да му се извърши планова операция на заболяването, което е констатирано и в изготвената експертиза. Соци, че не е осъждан, има постоянен адрес, месторабота. Твърди, че са извършени всички действия по разследването и се чака само една експертиза и има право на споразумение.

В реплика прокурорът посочва, че има и други планирани процесуално-следствени действия по ДП, освен назначената експертиза, които предстоят да бъдат извършени.

В последната си дума обв.Д. иска по-лека мярка за неотклонение домашен арест.

Съдът, като съобрази доводите на страните и с оглед представените по делото доказателства, намира следното:

Досъдебното производство по делото е започнало на 30.09.2023г. за престъпление по чл.354а ал.1 изр.1 предл.4 от НК и чл.354а ал.1 изр.2 предл.1 и 3, вр.изр.1 предл.4 от НК, с първото действие по разследването - извършен обиск и изземване.

С постановление на разследващия орган от 01.10.2023г., предявено на 01.10.2023г., Д. П. Д. е привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл.354а ал.1 изр.1 предл.4 алт.1 от НК за това, че е на 30.09.2023г. в гр.С. и в с.К., общ.С., без надлежно разрешително по смисъла на ЗКНВП, държал с цел разпространение високорискови наркотични вещества - около 250 грама

метамфетамин и около 50 грама марихуана и за престъпление по чл.354а ал.1 изр.2 предл.1 и 3, вр. изр.1 предл.4 алт.1 от НК за това, че на 30.09.2023 г. в с.К., общ.С., ул.***, без надлежно разрешително по смисъла на ЗКНВП, държал прекурсори и материали за производство на високорисково наркотично вещество - метамфетамин, с цел разпространение.

В разпита си от 01.10.2023г., обвиняемият е заявил, че разбира обвинението, но не се признава за виновен по него и е посочил, че на този етап няма да дава обяснения, което е негово право.

С Определение № 415/03.10.2023г. по ЧНД № 563/2023г. по описа на СлОС, влязло в сила на 09.10.2023г., на обв. Д. П. Д. е взета мярка за неотклонение задържане под стража.

Обвиняемият Д. е привлечен в това качество за извършено деяние по чл.354а ал.1 изр.1 предл.4 алт.1 от НК, което е тежко умишлено престъпление и е наказуемо по закон с лишаване от свобода от 2 до 8 години и глоба от 5 000лв до 20 000лв, както и за извършено деяние по чл.354а ал.1 изр.2 предл.1 и 3, вр. изр.1 предл.4 алт.1 от НК, което също е тежко умишлено престъпление и е наказуемо по закон с лишаване от свобода за срок от 3 до 12 години и глоба от 20 000лв до 100 000лв.

По делото са извършени процесуално-следствени действия, някои от тях още в началния етап, а именно обиск на обвиняемия, претърсвания и изземване в неотложен случай, които са одобрени в законоустановения срок, разпити на свидетелите А.О.Б., Д.Ч.Г., Т. Д. Д., А.С. Х., А.Д.М., С.Т.И., З.З.К., С.Н.Д. и С.С.Я., попълнена е декларация за СМПИС, изискана е и приложена справка за съдимост на обв.Д., както и характеристична справка, справка от АИС-КАТ С., справка от Служба по вписванията, справка от ОДМВР С. в АИФ на МВР, справка от ЕКОНТ, медицински документи на обв.Д. Д.. Назначена е физико-химическа експертиза в НИК МВР София.

Настоящият съдебен състав намира, че от събрания доказателствен материал по делото, може да се направи едно разумно предположение за възможността обв.Д. да е съпричастен към осъществяването на вменените му престъпления. В производството по чл.65 от НПК тази преценка съответства на стандарта на доказване на предположението за авторството на деянието, като не е необходимо категоричното му установяване. Следва да се отбележи, че произнасянето на съда по въпроса за мярката за неотклонение, която обвиняемият следва да търпи на съответния етап от развитие на наказателното производство, няма отношение към крайния съдебен акт, решаващ въпроса за вината на лицето. По делото са налице достатъчно данни, включително надлежно събрани доказателствени източници – показания на свидетелите Д., Х., М., И., К., извършените обиск, претърсвания и изземване, приложените писмени и веществени доказателства, които подкрепят обоснованото предположение, че обвиняемият е извършил разследваните деяния. Събраните до момента на досъдебното производство доказателствени материали са достатъчни, за да се аргументира извод за наличието на

обосновано подозрение относно авторството на деянието в лицето на обвиняемия. По досъдебното производство предстои извършването на планирани процесуално-следствени действия, като разследването към настоящия момент е в законоустановения срок. Съдът е длъжен да подчертае, че в конкретния случай, във връзка с производство за изменение на мярка за неотклонение задържане под стража, не е необходимо наличието на категорични, безспорни и несъмнени доказателства относно вината на обвиненото лице и за съпричастността на обвиняемия към повдигнатото му обвинение.

Настоящата инстанция счита, че от датата на задържането на обвиняемия до момента не са настъпили обстоятелства, които да обусловят изменение на взетата най-тежка мярка за неотклонение в рамките на воденото срещу него наказателно производство, както и не са настъпили нови обстоятелства, имащи значение за вида на мярката за неотклонение. По делото са налични гласни, писмени и веществени доказателства, които създават подозрение за авторството на деянието относно обв.Д. Д..

Съдът, обсъждайки данните по делото, имащи значение в преценката за законност на задържането на обвиняемия, от гледна точка на продължителността на същото, отчита фактическата сложност на разследвания казус, изготвянето на необходимите експертизи и планирани ПСД, обусловено от обективните характеристики на акта на посегателство, обезпечаване на делото с доказателствен материал, и последващо повдигане и предявяване на обвинение с прецизиране на квалификацията на обвинението, съобразно събраната доказателствена съвкупност по делото, както и приключване на разследването в срок. Обосновано на това, съдът възприема, че към момента продължителността на задържане на обвиняемия, установена от три месеца и половина, все още е в рамките на разумен срок, съгласно чл.5 § 3 от ЕКПЧ и разпоредбата на чл.63 ал.4 от НПК. Имайки предвид, че преценката за разумна продължителност на задържането във всеки отделен случай е обвързана с конкретните данни за характера и сложността на делото, причините за забавянето му, каквото в случая не е налице, както и със съотносимостта на срока на задържане към наказанието, което евентуално може да бъде наложено, основателно може да се заключи, че в настоящия случай задържането на обвиняемия не попада в хипотезата на прекомерност и необоснованост. Разследването не е забавило своя ход, извършвани са процесуално-следствени действия с необходимата ритмичност в законовите процесуални срокове. По този начин е обезпечено обективното, всестранно и пълно разследване по делото, способстващо разкриването на обективната истина, включително и гарантиране правото на защита на обвиняемия.

Според настоящата инстанция е налична и втората кумулативна предпоставка по чл.63 ал.1 от НПК – реална опасност от извършване на престъпление и укриване. Както към момента на първоначалното задържане на обвиняемия, така и към настоящия момент, продължава да е налице със същия интензитет реалната опасност обв.Д. да извърши престъпление или да

се укрие. Обвиняемият, предвид спецификата на разследваната престъпна дейност – привлечен е като обвиняем за две тежки умишлени престъпления против общественото здраве, с висока степен на обществена опасност, предвид процесните количества наркотични вещества и значителния брой на престъпленията, свързани с производство и държане с цел разпространение на наркотични вещества, както в съдебния район, така и в страната, от които потърпевши са главно младите хора, според настоящия съд представлява лице със завишена степен на обществена опасност, както и предвид обстоятелството, че разследваните престъпления не се явяват изолиран случай в живота му. Неоснователно е твърдяното от обвиняемия и защитата му, че обв.Д. има месторабота. Видно от приложената декларация за СМПИС, както и при установяване на самоличността му, обвиняемият е безработен и няма доходи, а липсата на работа и легален източник на доходи определя по принцип, че процесния вид престъпна дейност осигурява финансови средства на осъществяващите я лица. Наведеното обстоятелство за наличие на постоянен адрес и грижи за възрастен родител са били налични и към инкриминирания период, като те не са от обстоятелствата, които изключват реалната опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление и не налагат извод за определяне на по-лека мярка за неотклонение. Същите обстоятелства са били налични и преди извършване на процесните престъпления и по никакъв начин не са не са попречили на обвиняемия при осъществяването на престъпната му дейтелност.

Съдът се съобрази и с конкретно проявените особености и тежест на разследваната престъпност, поради което опасността от извършване на престъпление или укриване към настоящия етап от разследване все още е реална и не може да бъде възприето друго разбиране. Касае се за специфични характеристики на разследваното деяние, указващи по-висока степен на обществена опасност на конкретния случай от типичните такива, което налага извод от следващо неправомерно поведение на дееца или укриване. Двете реални опасности – от укриване и извършване на престъпление, се презумират и от обстоятелството, че Д. е привлечен по настоящото дело за две тежки умишлени престъпления. Неоснователно е наведеното от защитата, че обв.Д. е реабилитиран за предходно осъждане. По делото не е налична информация относно обстоятелството дали за събирането на наложената глоба е образувано изпълнително дело, дали са предприети изпълнителни действия и кога, и дали тя е платена, поради което към настоящия момент не може да бъде направен извод, че обвиняемият е реабилитиран, в какъвто смисъл са твърденията на защитата.

Поради това, окръжният съд намира, че всяка мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не би могла да препятства възможността и да възпира обвиняемия от извършване на престъпно деяние или да се укрие.

Ето защо и отчитайки естеството на престъпната проява, за която е повдигнато обвинение срещу обвиняемия, както и тежестта на предвидената в закона санкция за него, съдът приема съществуването на опасност от риск за

предприемане от негова страна на друго, несъответно на закона поведение, имащи за последица осуetyаването на срочното и законосъобразно приключване на разследването по делото. В този смисъл съдът съобрази практиката на ЕСПЧ - делата „Жециус срещу Литва“, „Лижков срещу България“, като намира, че е необходимо продължаване срока на задържане на обвиняемия, тъй като по-лека мярка за неотклонение не би изпълнила законовите цели по чл.57 от НПК и взетата мярка за неотклонение задържане под стража е съобразена с изискванията на чл.56 ал.3 от НПК.

Твърдяното влошено здравословното състояние на обвиняемия, съдът го намира за неоснователно. Безспорно е, че обв.Д. е в състояние на добро здравословно състояние, като е налично заболяване с диагноза жлъчнокаменна болест и хроничен калкулозен холецистит, като „към настоящия момент коремът е спокоен и не се налага предприемане на никакви спешни терапевтични или оперативни процедури“. Това е установено категорично от заключението по назначената Комисионна съдебно-медицинска експертиза № 3/2024г., по искане на обвиняемия и защитата. Експертизата е извършена след преглед на обвиняемия и по писмени данни, като на обв.Д. е извършен преглед от съдебен лекар, уролог и хирург, назначени за вещи лица по делото. Установено е заболяването на обвиняемия, който към момента на прегледа и изследването е в добро здравословно състояние и не се налага никакво специално лечение, както и не се нуждае по спешност от оперативни интервенции по повод констатирания хроничен калкулозен холецистит. Обвиняемият не се нуждае от предприемане на специално лечение, което да не може да се осъществи от медицински екип към затвора и ареста, както и не се налага предприемане по спешност на оперативна интервенция. Констатираното здравословно състояние на обв.Д. не пречи на участието му в процеса. Относно установеното заболяване на обвиняемия жлъчнокаменна болест и хроничен калкулозен холецистит, вещите лица не могат да установят категорично от кога датира, но същото е възможно да е от няколко години, като протича в периоди на обостряне, после затишие, и получените пристъпи от болки могат да бъдат купирани при амбулаторни условия, както и в здравно заведение, чрез приемане на спазмолитици. Констатираното здравословно състояние на обвиняемия е добро и няма пречки същият да обитава местата за лишаване от свобода, какъвто е арестът, обстоятелство безспорно и категорично установено от заключението на експертизата, потвърдено и при изслушването на вещите лица в съдебно заседание.

Действително, при така констатираното заболяване на обв.Д., същият за да се излекува окончателно, се нуждае от оперативна интервенция, но не по спешност, а планова операция. За такава планова операция „няма период“ за планирането ѝ, както съобщава вещото лице в съдебно заседание, а се извършва „когато хирургът е свободен и може да приеме пациента, и когато пациентът е в състояние да постъпи на лечение в болница, при взаимно споразумение между лекаря и болния“. Към настоящият момент, съдът

намира, че не се налага извършването на такива медицински интервенции, които да възпрепятстват престоя на обвиняемия в ареста, и които да налага изменение на мярката му за неотклонение от задържане под стража в домашен арест или по-лека мярка. В условията на ареста има медицински специалисти, които да наблюдават състоянието на задържаните и да предприемат съответните мерки, както амбулаторно, така и в съответното здравно заведение с нужните специалисти, при необходимост, съобразявайки изискванията на Глава десета от ЗИНЗС. Съдът намира, че здравословното състояние на обвиняемия Д. към момента е съвместимо с условията на ареста, като не се налага предприемане на спешни терапевтични или оперативни процедури във връзка с установения му здравен статус, не е налице влошаване на здравословното му състояние, поради което не са налице основанията за изменение на мярката за неотклонение задържане под стража на обвиняемия.

С оглед на всичко изложено до тук, С.ският окръжен съд намира искането на обвиняемия за изменение на мярката му за неотклонение задържане под стража в по-лека, за неоснователно, поради което не го уважи и потвърди взетата му мярка за неотклонение задържане под стража по досъдебно производство № 170/2023г. по описа на ОД на МВР С., вх.№ 1698/2023г., пор.№ 171/2023г. на Окръжна прокуратура С.

Ръководен от изложените мотиви, съдът постанови своя акт.

Съдия при Окръжен съд - С.: _____